

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1356/06
23.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu broj Gž.I 762/05 od 13. aprila 2006. godine, u sednici veća održanoj 23. novembra 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu broj Gž.I 762/05 od 13. aprila 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Užicu broj Gž.I 762/05 od 13. aprila 2006. godine, odbijena je kao neosnovana, žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Požegi broj P. 81/05 od 31. marta 2005. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev tužioca, kojim je tražio da se poništi rešenje o otkazu ugovora o radu broj 1335 od 16.12.2003. godine i obaveže tuženi da tužioca vrati na posao i rasporedi ga na poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima u roku od 8 dana. Tužilac je obavezan da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 31.500,00 dinara u roku od 15 dana.

Protiv naznačene presude Okružnog suda u Užicu tužilac je izjavio blagovremenu reviziju zbog bitne povrede parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 125/04) na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti, a nema ni drugih bitnih povreda na koje se ukazuje u reviziji. Odluke nižestepeni sudova su jasne, sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama i nemaju nedostataka zbog kojih se ne mogu ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac, koji je po zanimanju mašinista je kod tuženog obavljao poslove rukovaoca građevinskom mašinom "VV". Tužilac je vlasnik iste mašine "VV" sa kojom radi posle radnog vremena i u dane vikenda. Zbog bolova u leđnom delu kičme i otežanog kretanja tužilac je otvorio bolovanje 24.11.2003. godine sa kontrolnim pregledom zakazanim za 1.12.2003. godine. Dana 30.11.2003. godine Komisija tuženog za kontrolu bolovanja zatekla je tužioca da upravlja svojom građevinskom mašinom u ___ ulici u GG. Tužilac se narednog dana javio na kontrolni pregled gde je izjavio da mu stanje nije poboljšano, pa mu je od strane lekara preporučeno nastavljanje terapije uz savet da nastavi sa mirovanjem. Sledeća kontrola obavljena je 5.12.2003. godine, kada mu je zaključeno bolovanje. Tuženi je doneo rešenje broj 1335 dana 16.12.2003. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu zbog zloupotrebe bolovanja.

Na osnovu ovako utvrđenog činjenica nižestepeni sudovi su odbili tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da ponište

kao nezakonito rešenje kojim mu je otkazan ugovor o radu jer je utvrđeno da je tužilac zloupotrebio bolovanje i da je tuženi poslodavac imao opravdan razlog za davanje otkaza primenom člana 101. stav 1. tačka 7. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" broj 70/2001).

Neosnovano tužilac u reviziji tvrdi da nije zloupotrebio bolovanje i da se ne može smatrati manipulacijom propisa o privremenoj nesposobnosti za rad. time što je upravljao ličnom mašinom "VV" prešavši svega 500 metara.

Suprotno revizijskoj tvrdnji, zloupotrebom bolovanja se ne smatra samo situacija u kojoj zaposleni koristi bolovanje, a da pri tome nije bolestan. Zloupotreba bolovanja je i svako ponašanje koje je suprotno zdravstvenim propisima, a u provedenom postupku je utvrđeno da se tužilac ponašao suprotno propisanoj terapiji-mirovanju te je zatečen na istovetnoj mašini sa kojom inače radi i kod tuženog. Dokazivanje tužioca da mu sedenje na njegovoj mašini nije uzrokovalo pogoršanje zdravstvene situacije ne govori u njegov prilog već nasuprot da je pod takvim uslovima tužilac mogao da radi kod tuženog na svojim redovnim poslovima koji mu takođe ne bi pogoršali zdravstveno stanje.

Kako je tužilac i u žalbi i tokom postupka isticao iste razloge kao i u reviziji, a drugostepeni sud je u pobijanoj presudi u tom pogledu dao pravilne razloge zašto smatra da osporeno rešenje tuženog nije nezakonito, a te razloge kao pravilne i potpune u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Na osnovu svega izloženog, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci na osnovu člana 405. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća - sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO